

Aftenposten 20/1. 1993

103710

Nyanseforskjell

Nasjonale reaksjoner mot økende fremmedkulturell innvandring setter folk som gjerne smykker seg med betegnelsen humanister i klemme.

Nasjonalstatene er en realitet og et gode. De bygger på etniske og kulturelle forutsetninger knyttet til geografiske områder og holdes sammen og funksjonerer på dette grunnlaget. I den form representerer de verdier som nasjonalstatene ikke ønsker å gi slipp på, og under de folkevandringer som overbefolkningen i verden forårsaker, ser flertallet fremmedkulturell innvandring som en trussel mot stabiliteten. Og trusselen er reell nok når fremmedkulturelle ikke assimileres og fortsetter å formere seg 100% raskere enn innbyggerne ellers samtidig som nye innvandre-re trenger seg på.

Siden reaksjoner mot denne utviklingen ikke uten videre kan karakteriseres som nazisme, som mange «humanister» gjerne ville gjøre og gjør, forsøker man å endre innholdet av betegnelsene nasjonalisme og nasjonalist til noe odiøst, til skjellsord. Men det er ikke så lett. Lars Roar Langslet sliter svært i Aftenpostens spalter 3/1, men kommer ikke lenger enn å kunne påpeke en nyanseforskjell mellom nasjonalfølelse som et gode og nasjonalisme som et onde og kommenterer: «I en forvirret tid er det viktig for vårt åndelige immunapparat at dette skillet blir trukket langt klarere enn det vanligvis gjøres.»

Det skal være usagt om Langslet reduserer forvirringen i tiden med slike uttalelser. Foran i artikkelen etterlyste han «... klar-synte og uavhengige politiske tenkere...» og det er ganske trolig at han kan føle et personlig behov for slike. Og de finnes. Langslet vil bare ikke se og høre dem.

ARNE BORGIR, Oslo



Si din mening
til Aftenposten,
ring 020-58052, kr. 3,57 pr. min.